

Týždeň od 30. mája do 5. júna

KAŽDODENNÉ NASLEDOVANIE JEŽIŠA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Luk 8,4–15; 11,37–54; 12,4–21.35–53; 22,24–27;
Amos 6,1

ZÁKLADNÝ VERŠ

Apoštolí povedali Pánovi: Daj nám väčšiu vieru! (Luk 17,5)

Aj keď bol Ježiš veľkým učiteľom, nezaložil žiadnu teologickú školu ani filozofický smer. Jeho cieľom bolo „hľadať a spasiť, čo zahynulo“ (Luk 19,10). Prišiel, aby zjavil Boží charakter. V plnosti sa prejavil na kríži, kde ukázal ľudstvu a svetom, ktoré nepadli, aký Boh naozaj je. Okrem toho niesol trest za naše hriechy, aby sme vďaka jeho smrti mohli byť vykúpení – aj napriek našej hriešnej prirodzenosti.

Ježiš okrem toho ustanovil spoločenstvo vykúpených, spoločenstvo tých, ktorí boli jeho smrťou zachránení a ktorí sa rozhodli nasledovať jeho príklad a učenie.

Povolanie stať sa členmi spoločenstva zachránených nie je žiť úspešný a bezproblémový život. Je to povolanie byť úplne oddaný tomu, kto povoláva – oddanosť samotnému Kristovi. Čo Kristus hovorí, stáva sa pre učeníkov zákonom ich života. Kristova túžba sa pre učeníkov stáva cieľom ich života. Ani akékoľvek dobré skutky, ani dokonalé zachovávanie vierouky nenahradia vernosť Kristovi a jeho vôli.

Sme učeníkmi Krista, ktorý je prítomný v našich životoch. Nasledovanie Krista je výhradné a obsahuje určité požiadavky. Nemôže ho nič nahradiť, nič iné nemôžeme dať na prvé miesto.

„BEDA“ FARIZEJSTVU

Vy farizeji čistíte čašu a misu zvonka, ale vaše vnútro je plné lúpeže a nepravosti. (Luk 11,39)

V evanjeliách sa o farizejoch hovorí pomerne často. Z osemdesiatich zmienok sa asi štvrtina nachádza u Lukáša. Farizeji boli známi pre svoj vieroučný konzervativizmus. V tom sa dostávali do sporu so saducejmi, ktorí dávali prednosť liberálnym myšlienkam. Farizeji boli často striktnými zákonníkmi, ktorí síce vyznávali, že veria v Božiu milosť, prakticky však viedli k zachovávaní zákona a učili, že spasenie získavame na základe dodržiavania zákona.

Prečítaj si Luk 11,37–54. Pred akým konaním Ježiš vystríha? V čom vidíš aktuálnosť jeho slov dnes? Ako sa môžeš uistiť, že si neskľzol do uvažovania či konania, pred ktorým Kristus varuje?

Keď sa pozrieme bližšie na „beda“ adresované farizejom a zákonníkom (Luk 11,42–45), uvedomíme si, ako sa volanie po skutočnom náboženstve dotýka každej generácie, vrátane tej našej.

Dávanie desiatkov je napríklad radostnou udalosťou, skutkom viery, ktorým potvrdzujeme Božiu starostlivosť. Nikdy však nemôže nahradiť základné (a zásadné) požiadavky na lásku a spravodlivosť v medziľudských vzťahoch (Luk 11,42). Tým, ktorým Ježiš povedal: „...obchádzate spravodlivosť a lásku Božiu“, zároveň vyčítal: „...máte radi predné miesta v synagógach a pozdravovania na námestiach“ (Luk 11,42.43). Z ich strany išlo o úplné nepochopenie podstaty pravej viery!

Ježiš upozornil aj na to, že ľudí, ktorí dávajú skutočnú, živú vieru na jednu úroveň s vonkajšími prejavmi náboženstva, možno považovať za rovnako nečistých ako tých, ktorí sa znečistia pri kontakte s mŕtvym telom (Luk 11,44, pozri aj 4Moj 19,16). Keď nepochopíme, o čo Bohu naozaj ide, potom sme vo veľkom nebezpečenstve, že prestaneme rozpoznať, čo sú nepodstatné veci a čo je v Božích očiach naozaj dôležité a sväté.

Ježiš vyslovil „beda“ na adresu znalcov zákona, ktorí zneužívali svoje vzdelanie, skúsenosti a postavenie na to, aby na druhých nakládli neúnosné náboženské bremená, kým „sami sa tých bremien ani jediným prstom nedotkli“ (Luk 11,46). Farizeji aj zákonníci uctievali mŕtvych prorokov, ktorých zabili ich predkovia, ale nepočúvali a neprijímali tých, ktorí k nim práve prehovárali (Luk 11,47–51). To podstatné nie je preukazovať prorokom česť, ale počúvať ich posolstvo lásky, milosti, milosrdenstva a súdu. Kým Ježiš hovoril, niektorí z nich premýšľali, ako sa ho zbaviť.

- **Posledné „beda“, ktoré Ježiš vyslovil na adresu farizejov a zákonníkov, môžeme označiť za najhoršie. Hoci im Boh zveril poznanie, ktoré malo ľuďom sprístupňovať Božie kráľovstvo, ako keď sa kľúčom odomykajú zatvorené dvere, oni fatálne zlyhali. Namiesto toho, aby ostatným pomáhali vojsť, nielenže sami nevošli, ale „tým, čo chceli vojsť, v tom zabránili“ (Luk 11,52). Ako predchádzať tomu, aby sa čosi podobné nestalo aj tebe či tvojmu zboru?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ŽIVOT V BÁZNI PRED HOSPODINOM

Vám, svojim priateľom, hovorím: Nebojte sa tých, čo zabíjajú telo a potom už nič viac nemôžu urobiť! Ukážem vám, koho sa máte báť. Bojte sa toho, ktorý zabije a má moc uvrhnúť do pekla. Áno, hovorím vám: Toho sa bojte! Či nepredávajú päť vrabcov za dva haliere? A Boh ani na jedného z nich nezabúda. Vy však máte spočítané aj vlasy na hlave. Nebojte sa, vy ste drahší ako mnoho vrabcov. Hovorím vám: Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, toho aj Syn človeka vyzná pred Božími anjelmi. Kto ma však zaprie pred ľuďmi, bude zaprený pred Božími anjelmi. (Luk 12,4–9)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Posolstvo prvého z troch anjelov často považujeme za jedno z najdôležitejších pre naše spoločenstvo viery. „Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu...“ (Zj 14,7) Báť sa Boha neznamená obávať sa ho či triasť sa pred ním od strachu, ako si to ľudia často myslia. Báť sa Boha znamená rozpoznať, kto Boh je a aký je jeho vzťah k nám. Je to čin viery, ktorý v sebe zahŕňa odovzdanie sa a oddanosť Bohu. Jemu jedinému patrí náš život a on jediný náš život vedie: naše myšlienky, činy a vzťahy. Nasledovanie Boha, ktoré stojí na takejto „bázni“, je postavené na pevnom základe.

Prečítaj si Luk 12,4–12. Ktoré Ježišove myšlienky o strachu sú pre teba najdôležitejšie? Prečo?

Táto perikopa hovorí o tom, koho sa báť a koho sa nebáť. Nemusíme sa báť síl, ktoré majú moc ovplyvniť „iba“ naše životy tu na zemi. Namiesto toho máme rešpektovať Boha, lebo náš večný osud je v jeho rukách (v. 5). Boh vie o každom vrabcovi (Luk 12,6), má spočítané vlasy na našej hlave (Luk 12,7). Máme láskavého a starostlivého Boha a každý z nás má v jeho očiach obrovskú, nekonečnú hodnotu. Ak to vierou prijmeme, budeme schopní oveľa lepšie zvládať strach a obavy, ktorým sme v našom hriešnom svete vystavení.

Prečítaj si Luk 12,13–21. Pred čím Ježiš varuje?

Ježiš odmietol byť sudcom medzi dvomi škriepiacimi sa bratmi. Ukázal však na ideál desiatego prikázania (2Moj 20,17) v protiklade k chamtivosti a položil dôraz na večnú pravdu: zmyslom života nie je majetok a hojnosť (Luk 12,15). Pochabý boháč si žil vo svojom malom, obmedzenom, sebeckom svete. Na ničom a nikom inom mu nezáležalo, a predovšetkým vo svojich životných plánoch nepočítal s Bohom. Každý z nás by mal byť veľmi opatrný, aby sme sa nechytli do podobnej pasce. A Písmo hovorí, že mimoriadne ostražití by mali byť tí, ktorí sú požehnaní hojnosťou materiálneho bohatstva.

APLIKÁCIA

■ Každému z nás prinášajú materiálne veci určitú radosť a uspokojenie. Ale aké je to všetko pominuteľné vo svetle večnosti! Ktoré veci „chceš“ a túžiš ich „vlastniť“? Kedy ti najviac hrozí chyba, ktorej sa dopustil „blázon“ z Ježišovho podobenstva v Luk 12,16–21?

BYŤ PRIPRAVENÝ A BDELÝ

Majte bedrá opásané a lampy zažaté! Buďte podobní ľuďom, ktorí čakajú na svojho pána, keď sa má vrátiť zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope. Blahoslavení sú sluhovia, ktorých pán nájde bedliť. Amen, hovorím vám: Opáše sa, posadí ich k stolu, pristúpi a bude ich obsluhovať. Či už príde pred polnocou, alebo až nad ránom a nájde ich bedliť, sú blahoslavení. Uvedomte si: Keby hospodár vedel, v ktorú hodinu príde zlodej, nedovolil by mu vlámať sa do svojho domu. Aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte. (Luk 12,35–40)

„Od Kristových nasledovníkov sa vyžadovala bdelosť a vernosť v každom čase. Ale teraz, keď stojíme na prahu večnosti, s pravdami, ktoré sme dostali, so svetlom osvecujúcim našu cestu a s dôležitým poslaním, ktoré máme, musí byť naša bdelosť dvojnásobná.“ (5T 460.461)

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si Luk 12,35–53. Pokús sa vlastnými slovami zhrnúť, čo tieto myšlienky znamenajú pre teba. Ako ovplyvňujú tvoj pohľad na druhý príchod Ježiša Krista?

Ak je niekto kresťanom, nemôže sa stavať k životu a viere ľahostajne alebo vlačne. Kristus príde skoro a presný čas jeho príchodu nepoznáme. Tieto dve skutočnosti nás majú viesť k tomu, aby sme mali „bedrá opásané a lampy zažaté“ (Luk 12,35). Je to obraz, ktorý vyjadruje pripravenosť na službu, na pohyb, na činnosť – v ktorýkoľvek denný či nočný čas. Nádej na stretnutie so Spasiteľom má ovplyvňovať náš život, naše konanie, našu pripravenosť a vernosť. Práve vernosť jeho vôle a pripravenosť stretnúť sa s ním v pokoji je to, čo robí rozdiel medzi dobrým a zlým služobníkom.

Nedbalosť a nevšímavosť, ktorými si neverný služobník zdôvodňuje svoje počínanie, stoja na konštatovaní: „Môj pán mešká a nechodí“ (Luk 12,45). Takéto počínanie ho však podľa Ježišových slov vystavuje krutému trestu (Luk 12,45–48). Čím viac výsad človek má, tým väčšiu má zodpovednosť. „Od každého, kto mnoho dostal, bude sa mnoho žiadať.“ (Luk 12,48)

Prorok Amos v 8. storočí pred Kristom varoval pred pýchou a sebavedomím Júdu a Izraela: „Beda bezstarostným zo Siona a tým, čo sa bezpečne cítia na vrchu Samárie...“ (Am 6,1) Pocit bezstarostnosti je falošným pocitom aj pre Kristových učeníkov. Apoštol Pavol vysvetľuje, že kresťanský život je duchovným zápasom (Ef 6,12). Hlavnou myšlienkou je, že každý kresťan je súčasťou veľkého sporu medzi Kristom a satanom a že kríž svojím tieňom jasne rozdeľuje tieto dve strany. Iba stála dôvera v ukrižovaného a vzkrieseného Krista nám môže priniesť konečné víťazstvo.

- „Od každého, kto mnoho dostal, bude sa mnoho žiadať. Od toho, komu veľa zverili, budú aj viac žiadať.“ (Luk 12,48) Čo tento text pre teba znamená?

APLIKÁCIA

PRINÁŠAŤ ÚRODU

Keď prevzal kráľovstvo a vrátil sa, dal si zavolať sluhov, ktorým dal peniaze, aby zistil, koľko ktorý obchodovaním získal. Prišiel prvý a povedal: Pane, tvoja hrivna získala desať hrivien. On mu povedal: Správne, dobrý sluha, pretože si bol verný v nepatrnej veci, ujmí sa vlády nad desiatimi mestami! Prišiel druhý a povedal: Pane, tvoja hrivna vyniesla päť hrivien. Tomu povedal: Ty vládni nad piatimi mestami! Iný prišiel a hovoril: Pane, hľa, tu je tvoja hrivna. Mal som ju uloženú v šatke. Bál som sa ťa, lebo si prísny človek. Berieš, čo si si neuložil, a žneš, čo si nezasial. Tomu povedal: Zlý sluha! Budem ťa súdiť podľa toho, čo si povedal. Vedel si, že som prísny človek, že beriem, čo som si neuložil, a žnem, čo som nezasial. Prečo si teda nedal moje peniaze peňažníkom a ja by som si ich bol po návrate vybral aj s úrokmi? A prítomným povedal: Vezmite mu hrivnu a dajte ju tomu, čo má desať. (Luk 19,15–24)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Otec, Syn a Svätý Duch „ešte pred stvorením sveta“ (Ef 1,4) pripravili plán spasenia. Skôr než boli stvorení Adam s Evou (a teda ešte pred príchodom hriechu na zem), mal Boh plán na záchranu sveta. Tento plán má svoj základ v ukrižovaní. Dobrú správu o Kristovej smrti a o jeho vzkriesení má počuť celý svet. Zodpovednosť za toto svedectvo Boh zveril do rúk svojich nasledovníkov.

„Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ (Sk 1,8) Posledné poverenie, ktoré Ježiš dal svojim učeníkom, ukazuje na svedeckú úlohu jeho učeníkov.

Prečítaj si Luk 8,4–15. Ktoré dôležité princípy na vydávanie svedectva ľuďom vidíš v tomto podobenstve?

Prečítaj si Luk 18,24–30. Čo ti tento text hovorí o povahe Božieho kráľovstva a služby pre Ježiša?

Prečítaj si Luk 19,11–27. V čom vidíš najväčšiu výzvu tohto podobenstva pre seba? Čo ťa učí o vernosti a zodpovednosti?

Každý z týchto textov svojím spôsobom objasňuje našu zodpovednosť za dary a poslanie, ktoré sme od Krista dostali. Ukazujú zároveň na nebezpečenstvá, ktoré nám hrozia, keď Kristovo poverenie nebudeme brať vážne. Dostali sme veľkú zodpovednosť a veľkú úlohu. Dostali sme však aj oveľa viac – milosť, odpustenie, večný život, duchovné dary a spoločenstvo veriacich.

APLIKÁCIA

■ Akým spôsobom využívaš dary, ktoré ti Boh zveril? Ako pomáha tvoje spoločenstvo ľuďom rozpoznať a využiť ich dary pre službu?

SLUŽOBNÍK

Vznikla medzi nimi aj hádka, kto z nich je najväčší. Povedal im: Králi národov panujú nad národmi, a tí, čo majú nad nimi moc, si hovoria dobrodinci. Vy tak nerobte! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník. Lebo kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí? Ale ja som medzi vami ten, čo obsluhuje. (Luk 22,24–27)

Padla medzi nimi otázka, kto z nich je najväčší. Ale Ježiš poznal ich zmysľanie. Vzal dieťa, postavil ho vedľa seba a povedal: Kto prijme v mojom mene toto dieťa, mňa prijíma. A kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal. Lebo kto je medzi vami najmenší, ten je veľký. (Luk 9,46–48)

Prečítaj si Luk 22,24–27. Dokonca aj počas poslednej večere s Ježišom sa učeníci dohadovali, kto z nich je najdôležitejší, najvýznamnejší. Čo im Ježiš povedal? V čom je podľa teba jeho odpoveď „revolučná“?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Ježišova odpoveď bola v histórii vodcovstva ojedinelá. Egypťskí faraóni, Nebúkadnecar, Gaius Július Cézar, Napoleon alebo Čingischán chápali vodcovstvo ako schopnosť ľudí ovládať a mať nad nimi moc. To je vlastne spôsob, akým sa vnímalo „vládnutie“.

Ježiš však hovorí: „Vy tak nerobte! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník.“ (Luk 22,26) Týmito slovami Pán celého vesmíru obrátil definíciu vodcovstva: „Medzi vami to tak nebude! Ale kto sa chce stať medzi vami veľkým, bude vašim sluhom. Kto sa chce stať medzi vami prvý, bude vašim otrokom. Ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mat 20,26–28)

Ježiš postavil svoj spôsob vodcovstva (vedenia ľudí) na princípoch služby a sebaobetovania. Tým priniesol úplne nový pohľad a dynamiku do ľudských vzťahov: vedenie ľudí nie je postavené na moci, ale na službe, odvíja svoju autoritu nie od postavenia či funkcie, ale od schopnosti slúžiť. Zmena sa nezačína na tróne, ale na kríži. Žiť znamená zomrieť (Ján 12,24).

Uvažovanie učeníkov o tom, kto z nich je najvýznamnejší, bolo hlboko zakorenené v ich mysliach. Na podobnú hádku (Luk 9,46–48) Ježiš odpovedal príkladom dieťaťa. Jeho odpoveď ukazuje na jeden z najväčších problémov, ktorý je vo svete aj v cirkvi. Ježišove slová „Kto je medzi vami najmenší, ten je veľký“ (Luk 9,48) jasne vystihujú, aké prevrátené sú naše priority.

- **Ako môžeš aplikovať Ježišove princípy „vodcovstva“ do svojho života? Kto je pre teba príkladom človeka, ktorého autorita je založená na službe ľuďom?**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Kto ovláda naše srdce? Komu patria naše myšlienky? O kom radi hovoríme? Komu náležia naše najvrúcnejšie city a najlepšie sily? Ak sme Kristovi, potom naše myšlienky patria jemu a on je témou našich najmilších úvah. V ňom sa sústreďuje všetko, čo máme a čím sme. Túžime mať jeho obraz, prejavovať jeho ducha, konať jeho vôľu a vo všetkom sa mu páčiť.“ (SC 58; CK 39)

„V našom tunajšom živote, hoci je obmedzený hriechom, spočíva najväčšia radosť a najvyššie vzdelanie v službe. A v tom budúcom stave, ktorý nebude obmedzovaný hriechnou ľudskou prirodzenosťou, nájdeme svoju najväčšiu radosť a najvyššie vzdelanie tiež v službe – v službe svedectva a keď budeme svedčiť, budeme sa znova učiť o *bohatstve slávy toho tajomstva; týmto je Kristus vo vás, nádej slávy.* (Kol 1,27)“ (Ed 309; Vých 263)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ježiš nazval úspešného a bohatého hospodára „bláznom“ (Luk 12,20). Úspech a bohatstvo nerobia z nikoho automaticky pochabého človeka. Kto je v Božích očiach „bláznom“?
2. V niektorých zboroch môžeme vidieť dve skupiny ľudí. Prvú často tvoria úspešní podnikatelia, ľudia vplyvní v zbore aj v spoločnosti – dostáva sa im úcta, pozornosť, rešpekt. Druhú skupinu tvoria zvyčajne ľudia tichí, bez väčšieho vplyvu, zdanlivo bezvýznamní – prichádzajú a odchádzajú nepovšimnutí, bez toho, aby s nimi niekto prehovoril. Čo môžete ako spoločenstvo urobiť, aby sa ľudia z druhej skupiny cítili rovnako dôležití ako tí z prvej skupiny?
3. Pri spôsobe, akým Písmo opisuje farizejov, sa nám môže zdať, že svojím prevráteným vnímaním náboženstva sú naozaj na smiech. Ako si môžeme byť istí, že v zápale horlivosti vo veciach viery sa nedopustíme rovnakých chýb ako oni? Ako rozlíšime, čo je správne a čo je natolko dôležité, že sa o to oplatí bojovať – a nejde pri tom o „cedenie komára“?
4. Čo môžeme urobiť pre to, aby ostrážitosť a bdelosť boli pre nás v súvislosti s Kristovým druhým príchodom stále aktuálne – aj napriek tomu (alebo práve preto), že možno už roky osobne čakáme na stretnutie s naším Spasiteľom?